Mening om, hvorvidt Idiotanstalten paa Bakkegaarden drives for dyrt — det er muligt — men jeg tror ikke, at man kræver mere af Eleverne der end 600 Kr. — det Samme som her, medens derimod Resten dels, forsaavidt den er anvendt til Bygning og Grund, alt er dækket og dels dækkes ved private Tilskud. Jeg anførte kun den betydelig høiere Sum, fordi jeg frygtede for, at, naar den nye Anstalt modtager 25 Elever frit mod en Betaling fra Statens Side af kun 600 Kr. for hver Elev, skulde der falde en saa meget høiere Betaling paa de betalende Elever for at dække Udgiften; men jeg negter jo ikke, at det alligevel er en stor Støtte for en saadan Anstalt paa eet Brædt at faae 15,000 Kr. for 25 Elever, og jeg ser ogsaa, at der staar i Motiverne, at det kan fordeles paa flere. Det er jo imidlertid et underordnet Spørgsmaal, som jeg ikke skal komme nærmere ind paa.

Kirke- og Undervisningsministeren (Fischer): Den Betænkning, som det ærede Medlem fra 10de Kreds (Jessen) savnede, skal naturligvis staa til Tjeneste. Jeg har ikke saa mange Aftryk deraf, at jeg kan lade den ombele til hele Rigsdagen, thi da den tidligere er bleven ombelt her, har jeg ikke anset det fornødent paany at lade den aftrykke. Der indeholdes i den en Oversigt over, hvad den nedsatte Kommission har anset det fornødent at gjøre for de Aandssvage, og efter mit Skjøn er det Punkt, som kan siges at være mest paatrængende og kræve den hurtigste Løsning, just dette, Oprettelsen af et Asyl for de Uhelbredelige, og Kommissionen, der har bestaaet af sagkyndige Mænd, har ansat Tallet af Pladser, der behøvedes, til 100. Senere Undersøgelse have, som jeg før tillod mig at sige, bragt mig til at blive staaende ved et Antal af 60; men naar det ærede Medlem heri tror at kunne finde Oplysninger, der vedrøre den Sum, der er bevilget paa Finantsloven, er det, som det ærede Medlem ved lidt nærmere Eftertanke vil kunne overbevise sig om, en Feiltagelse. De findes naturligvis ikke deri. — Det forekommer mig, at det ærede Medlem for 1ste Kreds (Ploug) lagde større Vægt paa Idioternes Reiser til Kjøbenhavn, end der i Virkeligheden kan tilkomme dem. Der er nu slet ingen Vanskelighed forbundet med at faae de Børn, som skulle anbringes paa de to Undervisningssteder her i Kjøbenhavn, bragte herover, og der vil ligesaa lidt være nogen Vanskelighed forbundet med at faae Idioterne ført over til Kjøbenhavn, for at tage et varigere Ophold i Asylet. Jeg vil gjøre opmærksom paa, at den Sum, der er bevilget paa Finantsloven, er bevilget til Børns Undervisning; thi det forekommer mig, at det ærede Medlem for 10de Kreds (Jessen) navnlig ikke har havt Øie derfor, ikke har været opmærksom derpaa. Den Sum, der er bevilget, er bevilget til Undervisning af Børn; her handles derimod om et Asyl, altsaa om et varigt Opholdssted for uhelbredelige Aandssvage. Hvor Asylet kommer til at ligge, anser jeg for mindre væsenligt, kun maa det have en saadan Beliggenhed, at Patienterne der ikke genere Omgivelserne. At man ikke skal lægge det langt borte fra Kjøbenhavn, naar en Mand, der har Bestyrelsen af flere Anstalter her i Kjøbenhavn, skal føre Overtilsynet dermed, er jo ligefrem givet. Saa mente den ærede Landsthingsmand for 1ste Kreds, at det vilde være hensigtsmæssigere, hvis Beløbet var opført paa Finantsloven, end hvis det var opført i en særlig Lov. Hvis der skulde være nogen Forskjel paa, om Beløbet staar paa Finantsloven eller i en særlig Lov, maatte det vel være den, at man lettere kunde stryge det igjen, naar det stod paa Finantsloven; men det vil forhaabentlig ses, at Opførelsen paa Finantsloven da vilde gjøre Sagen aldeles umulig. Man kan ikke faae Nogen til at grundlægge et Foretagende som dette, naar han hvert Aar kan være udsat for at faae det paagjældende Beløb strøget paa Finantsloven. Der maatte gives en anden Ordning af dette Forhold, hvis man vil have en privat Mand til at tage sig af det. Derfor er Lovforslaget fremkommet.

Jessen: Jeg troede, at den høitærede Minister havde været i Besiddelse af en Oplysning om, hvor mange uhelbredelige aandssvage Personer, der fandtes her i Landet, for at det derefter kunde bedømmes, hvorvidt Trangen til et Asyl for aandssvage Børn blev nogenlunde afhjulpen ved den nuværende Anstalt. Det var kun denne Oplysning, jeg vilde tillade mig at anmode den ærede Minister om at meddele; det var derimod ikke om det Punkt, hvorom den ærede Minister talte.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Fischer): Hvad man forstaar ved en uhelbredelig Aandssvag, er naturligvis i det enkelte Tilfælde meget elastisk. Naar jeg har en Kommissions Udtalelse om, at det, der kan være Trang til, er en Anstalt til 100 saadanne, tror jeg, at jeg har den Støtte, der er fornøden til at fremføre et Lovforslag i den Henseende, og naar jeg senere, ved at raadføre mig med Andre, er kommen til den Overbevisning, at et Antal af 60 er det, man kan anse for nødvendigt, tror jeg ogsaa, at det maa siges, at jeg er kommen Sandheden saa nær, som man i det Slags Forhold overhovedet kan komme.

Da ikke Flere ønskede at udtale sig, sluttedes Forhandlingen, og man gik til Afstemning, hvorved